

Acesta este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2019:017.001740
Dosar nr. 4753/118/2019

R O M Â N I A

TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă Nr. 1740/2019

Ședința publică de la 26 Noiembrie 2019

Completul compus din:

Președinte A R P

Grefier G M

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC R T SRL, cu sediul social în mun. C și sediu ales pentru comunicarea actelor de procedura în mun. B, în contradictoriu cu pârâții COMUNA SILIȘTEA și CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI SILIȘTEA, ambii cu sediul administrativ în Comuna Siliștea, Strada Primăriei nr. 121, Județul Constanta, având ca obiect anulare act administrativ HCL NR 91/27.11.2017.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 12.11.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta Sentință civilă, dată la care instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 26.11.2019 când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de fata:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanta – Secția Contencios Administrativ și Fiscal sub nr 4753/118/2019 reclamanta Sc. R T S.R.L a chemat în judecată pârâții *COMUNA SILIȘTEA prin primar* și *CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI SILIȘTEA*, pentru ca în baza probelor administrate să se dispună anularea în parte a Hotărârii Consiliului Local Siliștea nr. 91/27.11.2017, privind aprobarea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2018, respectiv în ceea ce privește art. 65 din HCL nr. 91/2017, text de lege prin care autoritatea locală a instituit „taxa de impozitare a turbinelor eoliene aflate pe teritoriul comunei Siliștea” (Anexa nr. 1).

În motivare, a arătat reclamanta că este proprietara unui parc eolian construit în extravilanul comunelor Siliștea și Seimeni din județul Constanta, în vederea producerii de energie electrică cu ajutorul unor turbine eoliene, care au rolul de a capta energia vântului pentru a o transforma în energie electrică. În data de 23 martie 2018 a fost emisă Decizia de impunere nr. 1574/23.03.2018 prin care autoritatea a pus în vedere R T să achite suma de 119.033 lei. cu titlu de impozit pe clădiri aferent turnurilor de susținere a turbinelor eoliene și respectiv, suma de 45.063 lei. cu titlu de ..taxă impozitare turbine eoliene*.

A arătat că în ceea ce privește taxa de impozitare a turbinelor eoliene în baza căreia Comuna Siliștea a emis Decizia de impunere, aceasta a fost stabilită prin HCL nr. 91/2017. Prin art. 65 din HCL nr. 91/2017, autoritatea a instituit o nouă taxă locală, și anume taxa de impozitare a turbinelor eoliene, taxă nelegal stabilită în opinia sa. Astfel a menționat reclamanta că în primul rând, instituirea prin art. 65 din HCL nr. 91/2017 a unei taxe de impozitare a turbinelor eoliene, încalcă dispozițiile art. 484 din Codul fiscal, care prevede în

mod expres că acestea trebuie să se reflecte în funcționarea unor servicii publice de interes pentru comunitate.

Așa cum rezultă din art. 484 alin. (1) din Codul fiscal, instituirea unei taxe speciale de către autoritatea locală nu poate fi decât corolarul prestării unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, respectiv al promovării turistice a localității, ipoteză exclusă în cauză. În speță, autoritatea nu a făcut decât să sancționeze producerea energiei regenerabile. De altfel, așa cum rezultă din întregul Capitol VII. "Alte taxe locale" al HCL 91/2017, toate taxele stabilite în articolele 31 - 64 și, respectiv, articolul 66 corespund (i) fie utilizării domeniului public sau privat al comunei (art. 31, 33, 41-50 și 66), (ii) fie unor prestații efectuate de personalul primăriei (art. 34-40, 51, 53-61) și/sau cu utilaje și personal (art. 62-64), (iii) fie reprezintă așa-zise „taxe pe viciu” (art. 32 și 52). În schimb, arată reclamanta că taxa stabilită prin art. 65 din HCL 91/2017 în sarcina proprietarului unor turbine eoliene este aferenta unei investiții realizate în extravilan, pe terenuri aflate în proprietate privată și nu a fost instituită de Consiliul Local Siliștea pentru a asigura un serviciu public sau o altă contraprestație pentru plătitor, astfel cum stabilește în mod imperativ art. 482 alin. (1) din Codul fiscal.

Dintr-un alt punct de vedere, a arătat reclamanta că prin taxa specială stabilită de art. 65 din HCL 91/2017 se instituie un regim discriminatoriu între contribuabilii arondați fiscal pentru Taxe și Impozite Locale la UAT Siliștea, în sensul în care deținătorii de turbine eoliene sunt obligați la plata a 0.5% din valoarea contabilă a turbinelor eoliene, iar alți operatori economici nu plătesc taxe pentru valoarea contabilă a bunurilor din patrimoniu. Mai mult, regimul discriminatoriu rezidă și din faptul că se percepe o taxă fără ca respectivul contribuabil să beneficieze de un serviciu din partea autorității locale.

A mai arătat reclamanta că taxa introdusă prin art. 65 din HCL nr. 91/2017 este nelegală și sub aspectul nerespectării prevederilor art. 486 alin.2 din codul fiscal, câtă vreme turnurile de susținere a turbinelor eoliene și, implicit, turbinele eoliene, nu folosesc infrastructura publică locală. Ca atare, turbina eoliană este un echipament complex, care transformă energia cinetică a vântului în energie electrică. Însă, fără ca un atare proces să implice utilizarea infrastructurii publice.

Mai mult, s-a susținut și că nu este incidentă nici ipoteza reglementată de partea finală a art. 486 alin. (2) din Codul fiscal, care face referire la „taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător”. Astfel, acest text de lege permite autorităților locale să stabilească taxe în situația în care activitățile desfășurate influențează în mod negativ mediul înconjurător, fiind o aplicație a principiului *poluatorul plătește*. Dimpotrivă însă, în cazul de față, turbina eoliană produce energie electrică dintr-o sursă regenerabilă, principalul avantaj al energiei eoliene fiind emisiile zero de substanțe poluante și gaz cu efect de seră, datorită faptului că nu implică o ardere de combustibil. Mai mult, producerea de energie eoliană nu implică producerea niciunui fel de deșeuri.

Conchizând., a arătat reclamanta că taxa de impozitare a turbinelor eoliene, introdusă prin art. 65 din HCL nr. 91/2017 nu întrunește condițiile și nu poate fi încadrată nici ca taxă specială, astfel cum acestea sunt reglementate prin art. 484 din Codul fiscal, și nici în categoria „alte taxe” menționate în art. 454 și definite în art. 486 din Codul fiscal, lipsind orice necesitate a introducerii taxei ori contraprestație din partea autorității. Astfel, emiterea HCL nr. 91/2017, s-a realizat și cu încălcarea principiului privind subordonarea sa față de actele normative de nivel superior, principiu prevăzut de art. 81 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, instituirea taxei de impozitare a turbinelor eoliene fiind nelegală.

În drept, s-au invocat prevederile legii nr. 554/2004.

În dovedire, s-au depus la dosar înscrisuri.

Pârâții, legal citați, au formulat întâmpinare prin care pe cale de excepție au invocat lipsa calității procesuale active a Comunei Siliștea și prescripția dreptului material la acțiune în ceea ce privește anularea HCL nr. 91/2017, pentru nerespectarea prevederilor art. 11 alin.1 din lg. 554/2004. Pe fond, s-a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată. S-a argumentat faptul că în cuprinsul HCL adoptat sunt inserate toate prevederile legale ce au stat la baza acestui demers judiciar, iar motivele pe care reclamanta le expune nu pot fi reținute din perspectiva faptului ca autoritatea deliberativa are posibilitatea ca in limitele legale sa instituie taxe. Motivarea pe care reclamanta o are asupra nelegalitatii actului administrativ adoptat depășește noțiunea de critica a unui act administrativ, fiind doar o intepretare a acesteia, bineînțeles în total contradicție și neconformitate cu dispozițiile legale fiscale aplicabile cauzei deduse judecății. Arată că un ultim aspect care vine să confirme legalitatea hotărârilor adoptate îl reprezintă faptul ca acestea nu au fost atacate în instanța de judecată de către Instituția Prefectului Județului Constanta, primind avizul de legalitate.

La dosarul cauzei a fost depusă documentația care a stat la baza emiterii HCL Siliștea nr. 91/20.12.2017.

La termenul de judecată din data de 12.11.2019 instanța a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Comuna Siliștea prin primar și a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune, pentru argumentele arătate în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată.

În cauză, instanța a încuviințat și administrat pentru ambele părți proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Analizand actele si lucrarile dosarului prin prisma probatoriului administrat in cauza, Tribunalul retine urmatoarele :

În cauză, prin actul administrativ în discuție emitentul acestuia a dispus cu privire la stabilirea în sarcina unei categorii de subiecți – obligativitatea achitarii unor obligatii fiscale – apreciate de acesta ca fiind în concordanță cu legea cadru – Legea nr. 227/2015 , republicată cu modificările și completările ulterioare .

Potrivit art 1 alin 1 din Legea 554/2004 *Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”*

Astfel, reține instanța că prin Decizia de impunere nr. 1574/23.03.2018 privind stabilirea impozitelor și taxelor datorate de persoane juridice pentru anul fiscal 2013, organul fiscal din cadrul UAT Siliștea a stabilit în sarcina reclamantei SC. R T SRL pe lângă impozitul/taxa pe clădire în sumă de 119.033 lei și o taxă de impozitare turbine eoliene, stabilită la cuantumul de 45.063 lei.

La baza acestui act administrativ fiscal, respectiv în ceea ce privește obligația fiscală - taxă impozitare turbine eoliene – s-a avut în vedere HCL Siliștea nr. 91/20.12.2017

Prin HCL nr. 91/20.12.2017, a cărui anulare parțială se solicită , Consiliul Local al Comunei Siliștea a hotărât aprobarea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2018, stabilind la art. 65 din cap. VII (*”alte taxe locale”*) următoarele : *“ Taxa de impozitare a turbinelor eoline aflate pe teritoriul comunei Siliștea este de 0,5% din valoarea contabilă “*

Pornind de la categoria în care această taxă a fost inclusă – *“ alte taxe locale “* se va reține ca dispozițiile instituite prin Codul fiscal lasa posibilitatea autoritatilor locale de stabilire unilaterală a unor obligatii fiscale ce vor fi încasate de la contribuabilii locali; însă stabilirea acestora trebuie să aiba ca efect - prin încasarea veniturilor- susținerea unor servicii publice locale în interesul celor care beneficiază de aceste servicii

Art 484 C. fiscal statueaza că : 1) “ Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale. “; ” (2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

Potrivit art 30 alin 1 si 3 din Legea 273/2006 : “ 2) *Cuantumul taxelor speciale se stabileste anual , iar veniturile obtinute din acestea se utilizeaza integral pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru infiintarea serviciilor publice de interes local , precum si pentru finantarea cheltuielilor curente de intretinere si functionare a acestor servicii ; 3) Prin regulamentul aprobat de autoritatile deliberative se vor stabili domeniile de activitate si conditiile in care se pot institui taxele speciale , modul de organizare si functionare a serviciilor publice de interes local , pentru care se propun taxele respective.”; ” (6) Taxele speciale se fac venit la bugetul local și se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.”*

Rezultă din cele prezentate mai sus faptul că, necesitatea instituirii taxei de impozitare a turbinelor eoliene trebuie să fie justificată de funcționarea unor servicii locale create în interesul persoanelor fizice sau juridice.

În acest context, constatăm că taxa instituită prin HCL Siliștea nr. 91/2017 (art. 65) nu respecta condițiile de legalitate. În concret, consiliile locale ale unitatilor administrative teritoriale au dreptul sa adopte o serie de taxe cu caracter special . Aceste Taxe nu sunt identificate printr – o enumerare limitativă, ele fiind lasate la libera decizie a organelor administrativ – deliberative. Însă, așa cum s-a arătat mai sus, instituirea acestei taxe locale/speciale se impunea a fi raportată la condiția esențială instituită de dispozițiile mai sus amintite – respectiv această taxă se impunea a fi utilă și necesară pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul contribuabililor care achită această taxă .

Or , din documentatia ce a stat la baza emiterii HCL nr. 91/2017 rezulta fara putinta de tagada ca scopul instituirii acestei taxe nu are ca efect infiintarea unor servicii de interes local , sau finantarea cheltuielilor curente de intretinere si functionare a acestora , ci il reprezinta “ mărirea veniturilor proprii ale bugetului local pentru anul 2018” (f.109)– aspect ce contravine condițiilor legale de instituire a „ taxelor speciale .”

Tribunalul va mai retine de asemenea, și că taxa instituită la art. 65 din HCL 91/2017 nu poate fi apreciată ca putând face parte din categoria “ *altor taxe locale* “ asa cum este reglementată prin dispozițiile art.486 alin.2 din Codul fiscal prin raportare la dispozițiile art 484 C.fiscal, nefiind identificata contraprestatia ce cade in sarcina autoritatii publice locale .

Astfel , în acest context , art . 486 C. fiscal arata clar si concis categoria “ altor taxe locale “ ce pot fi instituite de consiliul local, respectiv : “ (2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, precum și taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător.”

În ceea ce privește echipamentul în sine dat și de structura acestuia și asupra caruia s-a dorit de către autoritatea deliberativă instituirea acestei noi obligații fiscale, Tribunalul va retine că turbina eoliană este un echipament complex, care transformă energia cinetică a vântului în energie electrică, însă, fără ca un atare proces să implice utilizarea infrastructurii publice. Nu este incidentă în speță nici ipoteza reglementată de art. 486 alin. 2 c. fisc.

referitoare la instituirea de taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător deoarece, turbina eoliană, în raport de procedeul de producere a energiei electrice captând o sursă regenerabilă, nu produce nici un impact negativ asupra mediului înconjurător, neavând emisii de substanțe poluante și nici ardere de combustibil, neproducând de asemenea nici un fel de deșeuri.

Reținând așadar din verificarea întregii documentații tehnice care a stat la baza elaborării HCL Siliștea nr. 91/2017 că emitentul actului administrativ nu și-a motivat în nici un fel necesitatea instituirii taxei de impozitare a turbinelor eoliene, perceperea acesteia neîncadrându-se în dispozițiile reglementate de art. 454,484 și 486 Cod fiscal, pentru argumentele mai sus arătate, Tribunalul constată ca fiind nelegală taxa instituită la art. 65 din HCL Siliștea nr. 91/2017, motiv pentru care aceasta va fi anulată.

Nu în ultimul rând, pentru aceleași considerente arătate, Tribunalul constată că emiterea HCL Siliștea nr. 91/2017 (cu referire la art. 65) s-a făcut și cu încălcarea principiului privind subordonarea sa față de actele de nivel superior, principiu prevăzut de art.81 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Ca atare, va fi admisă acțiunea reclamantei formulată în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Local al Comunei Siliștea, sens în care se va dispune anularea parțială a HCL Siliștea nr. 91/ 20.12.2017, respectiv în ceea ce privește art. 65 referitor la taxa de impozitare a turbinelor eoliene aflate pe teritoriul Comunei Siliștea.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta Sc. R T S.R.L, cu sediul social in mun. C și sediu ales pentru comunicarea actelor de procedura in mun. B, în contradictoriu cu pârâțul *COMUNA SILIȘTEA* prin primar, cu sediul administrativ in Comuna Siliștea, Strada Primăriei nr. 121, Județul Constanta, ca fiind promovată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Admite acțiunea formulată de reclamanta Sc. R T S.R.L, cu sediul social in mun. Constanta, Str. Zorelelor nr. 79 și sediu ales pentru comunicarea actelor de procedura in mun. București, sector 1, Intrarea Murmurului, nr.2-4, et. 1, în contradictoriu cu pârâțul *CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI SILIȘTEA*, cu sediul administrativ in Comuna Siliștea, Strada Primăriei nr. 121, Județul Constanta, și în consecință:

Anulează în parte HCL Siliștea nr. 91/ 20.12.2017, respectiv în ceea ce privește art. 65 referitor la taxa de impozitare a turbinelor eoliene aflate pe teritoriul Comunei Siliștea.

Cu drept de recurs in termen de 15 zile de la comunicare, recurs ce va fi depus la Tribunalul Constanta.

Pronunțată în data de 26.11.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

**Președinte,
A R P**

**Grefier,
G M**

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470

Dosar nr. 4753/118/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 12 Noiembrie 2019
Completul compus din:
Președinte A R P
Grefier G M

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC R T SRL, cu sediul social în mun. C și sediu ales pentru comunicarea actelor de procedura în mun. B, în contradictoriu cu pârâții COMUNA SILIȘTEA și CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI SILIȘTEA, ambii cu sediul administrativ în Comuna Siliștea, Strada Primăriei nr. 121, Județul Constanța, având ca obiect anulare act administrativ HCL NR 91/27.11.2017.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă avocat M G G pentru reclamantă și avocat R M A pentru pârâți.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform disp.art. 155 și următoarele Cod pr.civ.

Grefierul de ședință, în referatul asupra cauzei, evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual.

Reprezentanții convenționali ai părților având cuvântul asupra competenței instanței de soluționare a cauzei, consideră că instanța competentă este Tribunalul Constanța Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

Instanța constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză în baza art. 8 cu raportare la art. 18 din Legea nr. 554/2004.

Reprezentantul convențional al pârâților arată că a depus în integralitate documentația ce a stat la baza adoptării HCL și susține excepțiile invocate prin întâmpinare.

Reprezentantul convențional al pârâților solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Comuna Siliștea, având în vedere că prezentul demers judiciar se referă la anularea unei hotărâri de Consiliu Local, fără putință de tăgadă partea cu care trebuie să se judece reclamanta este Consiliul Local Siliștea și nu Comuna Siliștea care conform Codului administrativ are alte atribuții.

Cu privire la excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește HCL nr. 91/2017 a motivat-o din perspectiva art. 11 din Legea nr. 554/2004 și apreciază că este întemeiată, consideră că societatea reclamantă nu mai este în termenul prevăzut de lege să conteste această Hotărâre de Consiliu Local.

La interpelarea instanței cu privire la natura juridică a actului administrativ reprezentantul convențional al pârâților susține că este un act normativ, deoarece nu s-a stabilit în sarcina exclusivă a societății reclamante, în baza prevederilor Codului de procedură fiscală pârâta a emis acest act administrativ. Invocă prescripția în baza disp. art. 11 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Având cuvântul asupra excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Comuna Siliștea reprezentantul convențional al reclamantei susține că aceasta a fost chemată în proces pentru opozabilitate având în vedere că este emitenta deciziei de impunere emisă în baza Hotărârii de Consiliu Local. La interpelarea instanței susține că instanța este investită cu

anularea unui HCL. Solicită respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a Comunei Siliștea.

Cu privire la excepția tardivității reprezentantul convențional al reclamantei arată că acțiunea a fost formulată în termen în baza art. 11 alin. 4 din Legea Contenciosului administrativ, ce permite persoanei interesate să atace actul administrativ oricând.

Analizând excepțiile invocate prin întâmpinare, cu privire la *excepția lipsei calității procesuale pasive a părâtei Comuna Siliștea reprezentantă legal prin Primarul acestei Comune, instanța o admite* argumentat de faptul că atâta vreme cât reclamanta a investit instanța de judecată cu anularea unei Hotărâri de Consiliu Local, act normativ emis de Consiliul Local al Comunei Siliștea, prezentul litigiu nu se poate soluționa decât în contradictoriu cu emitentul actului contestat.

În ceea ce privește excepția prescripției dreptului material la acțiune al reclamantei întemeiată pe dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, instanța respinge această excepție ca neîntemeiată, argumentat de faptul că actul normativ ce se contestă în cauză este o Hotărâre a Consiliului Local Siliștea cu nr. 91 din 27.11.2017, act asupra căruia nu poate interveni prescripția reglementată de dispozițiile art. 11 alin. 1, astfel că raportat la dispozițiile art. 11 alin. 4 din Legea nr. 554/2004 această Hotărâre de Consiliu Local, ca și act administrativ cu caracter normativ poate fi atacată în fața instanțelor de contencios oricând.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, instanța acordă cuvântul asupra aspectului probatoriu.

Reprezentanții convenționali ai părților solicită încuviințarea probei cu înscrisurile aflate la dosar.

Instanța încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, instanța constată terminată cercetarea procesului și acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentantul convențional al reclamantei solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată, cu consecința anulării parțiale a Hotărârii Consiliului Local nr. 91 din 27.11.2017 întrucât această Hotărâre de Consiliu Local nu este în concordanță cu legea cadru, Codul fiscal, prin aceea că instituirea taxelor speciale ar trebui să se raporteze la condiția esențială prevăzută de Codul fiscal, aceste taxe să fie necesare pentru funcționarea unor servicii publice, care la rândul lor să fie necesare plătitorilor de taxe. Aceste taxe nu se pot încadra în categoria altor taxe lipsind contraprestația autorității locale astfel cum prevede art. 486 din Codul fiscal.

Având în vedere că taxa de turbină instituită prin art. 65 din HCL nr. 91/2017 nu se poate încadra nici în categoria taxelor speciale, nici a altor taxe, arată că HCL contravine Codului fiscal cu încălcarea art. 81 din Legea 24/2000. Cu cheltuieli pe cale separată.

Reprezentantul convențional al pârâtului solicită respingerea cererii. Susține că raportat la documentația existentă la dosarul cauzei, ce a fost avută în vedere la data adoptării acestui act administrativ instanța își poate forma convingerea asupra realității juridice a cauzei. Apreciază că întreaga critică pe care societatea reclamantă o evocă în cuprinsul cererii de chemare în judecată nu reprezintă decât o interpretare unilaterală a societății reclamante din prisma unor nemulțumiri pe care aceasta le are cu privire la legislația fiscală. Prin emiterea acestui act administrativ pârâtul a aplicat o legislație fiscală în vigoare la momentul adoptării acesteia. Această Hotărâre de Consiliu nu a fost atacată în contencios de către Instituția Prefectului, forul superior ce controlează emiterea actelor administrative de către autoritățile publice locale, sens în care o apreciază temeinică și legală, iar motivele de nelegalitate invocate de către societatea reclamantă nu pot fi primite fiind în totală contradicție cu înscrisurile existente la dosarul cauzei. Cu cheltuieli pe cale separată.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cauzei și dispune amânarea pronunțării la data de 26.11.2019.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 402 Cod de Procedură Civilă, urmează a amâna pronunțarea asupra cauzei, sens în care,

DISPUNE

Amâna pronunțarea la data de 26.11.2019 soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Se atacă odată cu fondul.

Pronunțata în ședință publică, azi, 12.11.2019.

**PREȘEDINTE,
A R P**

**GREFIER,
G M**